

noget varme anbefaling, som gik igennem hans første Foredrag. Jeg kan nemlig ikke tænke mig, at det ærede Medlem vil holde en Bagdør aaben, som ved Lejlighed kan benyttes. Jeg tror det ikke og haaber fremdeles paa, at man, hvor forskelligt man end ser paa denne Sag, vil erkende Nødvendigheden af, at der bliver gjort noget og bliver gjort noget snart, saaledes at man kan opnaa Enighed og faa denne Sag ført igennem i denne Samling.

Bramsen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Ja, hvis det er for en meget kort Bemærkning.

Bramsen: En meget kort Bemærkning til det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Johansen). Han kan være ganske sikker paa, at der er ikke Tale om, at det er paatænkt at finde nogen som helst Bagdør; det bruge vi ikke. Det er noget, som maaske er Skik og Brug, hvor det ærede Medlem er, men det bruge vi ikke i vor Gruppe. Jeg har ikke sagt andet, anden Gang jeg talte, end første Gang jeg talte, og jeg kan ikke tænke mig, at det ærede 2det Medlem for 6te Kreds vilde være med til at gennemføre en Ordning, om hvilken Arkitekterne og Kunstnerne udtale, at det saavel for Rigsdagen som for Slottet og de øvrige Omgivelser vilde være en uforsvarlig Ordning. Vel? Det vil det ærede Medlem heller ikke gøre. Det, jeg har udtalt, er, at det, der vedtages, maa kunne betegnes som en forsvarlig Ordning i arkitektonisk og kunstnerisk Henseende. Hvis det skal betegnes som at holde sig en Bagdør aaben for at slippe for noget, man har sagt, vil jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem gaar meget videre, end han er berettiget til at gøre.

Ministeren for offentlige Arbejder (Svend Høgsbro): At Forhandlingen om denne Sag saavel i det andet Ting som i dette væsentlig er kommen til at dreje sig om Rigsarkivet, skønt Formaalet fra Begyndelsen var at skaffe større Plads for Ministerierne, ligger jo ganske simpelt i, at det kun er om Rigsarkivets Anbringelse og dets Lokaler, der har været Uenighed. Det har altsaa sin ganske simple Forklaring, og det har intet at gøre med, at man i mindste Maade skulde have tabt Blikket for, hvor overordentlig stor Trangen er for Ministerierne til yderligere Udvidelse.

— Naar det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Reedtz-Thott) i hele denne Sag savnede en samlet Plan for Ministeriernes Vedkommende, en ordnende Haand o. s. v., tror jeg dog, at det ærede Medlem gør — ja, hvem skal jeg betragte som anklaget, mig selv — mig Uret. Jeg tror ikke, at man har kunnet gaa nogen anden Vej end den, jeg er gaaet, for at faa en fast samlet Plan for de mange Hoveder, som her skulle bringes under een Hat, nemlig at nedsætte en Kommission af Repræsentanter for alle disse Hoveder. Det er sket, og efter mange og grundige Overvejelser ere disse Hoveder blevne samlede under den ene Hat, som Kommissionsbetænkningen og dens Forslag betegner. Jeg synes derfor ikke, at man med Grund kan anke over, at der mangler en samlet eller fast Plan i Tingene. — At vende tilbage til den bestaaende Tilstand, for saa vidt angaar Staldetaten, og saa anbringe f. Eks. Kultusministeriet et andet Sted, vil jeg dog rigtig nok fraraade. Det vilde i høj Grad vanskeliggøre og vidtløftiggøre Overvejelserne, thi hvor skulde man saa anbringe Kultusministeriet. Det kunde i hvert Fald ikke anbringes i de gamle Huse i Stormgade, hvor Staldetaten muligvis midlertidig kan finde Plads; saa maatte de i alt Fald rives ned, og der maatte bygges en ny Bygning. Dertil kommer ogsaa det, som man ikke maa glemme, at Staldetaten kun har fremsat et Ønske, ikke har tænkt paa at fremsætte noget Krav, og er fuldt villig til at betale, hvad det nye koster. Men, som sagt, det er et Bispørgsmaal, og kan ikke betragtes som andet.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Professorerne Nyrops og Holms Forhold til den bl. a. fra deres Side fremsatte Indvending om, at man ikke tog tilstrækkeligt Hensyn til Slotsholmens Bebyggelse, maa det ærede 2det Medlem for 7ende Kreds (Rottbøll) ikke glemme, at det, der foreligger i saa Henseende, er ingenlunde alene Folketingets Udvalgs Betænkning. Finder man i den nogen Strid mellem Flertallets og Mindretallets Opfattelse af, hvad de 2 Herrer overfor Udvalget have udtalt, eller i alt Fald af, hvad der er deres Mening, finde vi Løsningen paa denne Tvivl i Forhandlingerne i Folketinget under Sagens anden Behandling, hvor Ordføreren overfor Antydninger af, at Flertallets Referat i Betænkningen ikke var ganske korrekt, fremhævede — det findes i Folketingstidende, Sp. 6540 og atter 6554 —, at man fra Udvalgets Side har forelagt selve Flertalsbetænkningens Ord for disse to Herrer, og de have god-